

Εκδρομή στο Βόλο και τα βουνά της Μαγνησίας
Από τις πολιτιστικές ομάδες της Α και Β Λυκείου για
τους μύθους των βουνών

*Οι δύο πολιτιστικές ομάδες του σχολείου
αποθανατίζονται με φόντο το Βόλο*

Ένα πρωινό του Φλεβάρη, που το περιμέναμε με πολλή αγωνία, το πούλμαν βρισκόταν ήδη έξω από το σχολείο μας. Εμείς όλοι παρόντες με τις βαλίτσες μας, όπως η ώρα το απαιτούσε. Νεαρός αλλά έμπειρος ο οδηγός, ορεξάτοι οι τρεις καθηγητές συνοδοί μας, νέοι και τολμηροί. Η αγάπη για τους μαθητές τους, τους ώθησε να πραγματοποιήσουν αυτή την εκδρομή.

Μέχρι να φτάσουμε στο Βόλο χρειαστήκαμε 5 ώρες περίπου με τη στάση που κάναμε στο Μουσείο των Θερμοπύλων. Και ούτε καταλάβαμε πώς φτάσαμε στον προορισμό μας, καθώς η μουσική και ο ενθουσιασμός της εκδρομής μας είχε ξεσηκώσει από τις θέσεις μας. Αφού φτάσαμε στο ξενοδοχείο και ξεκουραστήκαμε, με γεμάτες μπαταρίες πλέον ήμασταν έτοιμοι να βολτάρουμε στα σοκάκια του Βόλου.

Ο καιρός βροχερός. Αλλά εμείς δεν πτοηθήκαμε και το βράδι καταλήξαμε σε ρεμπετάδικο να ζεσταθούμε. Μέχρι τις 12.30 που

μείναμε (αυτή ήταν η συμφωνία!) ο Γιώργος δε σταμάτησε να χορεύει ζεϊμπέκικο. Η κα Λεοντοπούλου επίσης μας έδειξε τις επιδόσεις της στο χορό, η κα Τριανταφύλλου απολάμβανε τη

βραδιά πίνοντας το ποτό της και ο κος Πυρπυρής γίνονταν αντιληπτός από την πίπα που κάπνιζε.

Την επόμενη μέρα ξεκίνησε η ανηφόρα προς το Πήλιο. Το χιόνι άρχισε να κάνει αισθητή την παρουσία του. Όταν φτάσαμε στα

πρώτα χωριά τα πάντα γύρω μας ήταν πλέον κάτασπρα. Αρχικά κάναμε μια στάση στη Μακρυνίτσα. Τραβήξαμε φωτογραφίες με τον κόλπο του Παγασητικού από κάτω μας και αγοράσαμε τα παραδοσιακά γλυκά του κουταλιού. Οι πιο τολμηροί δοκίμασαν τις αντοχές τους στην πεζοπορία. Η θέα μας αποζημίωσε! Στη συνέχεια προχωρήσαμε λίγο πιο πάνω στα Χάνια και ξαποστάσαμε σε μια ταβέρνα για να ζεσταθούμε και να φάμε.

Αφού γεμίσαμε ενέργεια και παίξαμε χιονοπόλεμο επιβιβαστήκαμε στο πούλμαν και πήραμε το δρόμο της επιστροφής στο ξενοδοχείο. Αν και κουρασμένοι, η διάθεσή μας ήταν ευχάριστη ενόψει της νέας βραδινής εξόδου, σε club αυτή τη φορά. Η απουσία της κας Λεοντοπούλου ήταν αισθητή αλλά το κέφι αμείωτο με την Ελένη να χορεύει ασταμάτητα στο ρυθμό της μουσικής.

Η επόμενη ήταν η μέρα της επιστροφής. Αφού πήραμε το πρωινό μας απολαμβάνοντας για τελευταία φορά το λιμάνι του Βόλου, επιβιβαστήκαμε στο πούλμαν. Η εκδρομή ωστόσο δεν είχε τελειώσει. Έμελε να δούμε και άλλα χωριά σε άλλη πλευρά του βουνού.

Πρωταγωνιστές στις διαδρομές μας ήταν ο Νικόλας, η Ειρήνη και ο Δαμιανός. Μας ανέπτυξαν σαν έμπειροι ξεναγοί τους μύθους των βουνών του Πηλίου. Παρόλο που η ομάδα της Β Λυκείου είχε δουλέψει τα θέματα του Πηλίου, όλοι ακούγαμε τις διηγήσεις τους σχετικά με του Κενταύρους, τον Πηλέα και τους γάμους του, την ιστορία της Ιωλκού και την Αργοναυτική εκστρατεία. Αλλά και τις αναφορές της Ειρήνης στη σύγχρονη Μαγνησία. (τη δουλειά της πολιτιστικής μας ομάδας θα μπορείτε να την διαβάσετε ολόκληρη στη σελίδα του σχολείου μας - δική μου συμβολή είναι κυρίως η παρουσίαση που διαβάζετε και που θα με γλυτώσει από τη γκρίνια της Όλγας, του Ισίδωρου, του Μιχάλη και του Φιλίππου, οι οποίοι δούλεψαν αρκετά είναι αλήθεια, πριν την εκδρομή μας)

Το μεσημέρι πήραμε αντίστροφα το δρόμο της εθνικής οδού. Είχε αρχίσει να σουρουπώνει. Τα φώτα στο πούλμαν χαμήλωσαν. Τα παιδιά έγειραν το κεφάλι τους στο παράθυρο αναπολώντας τις στιγμές που περάσαμε. Η εκδρομή είχε τελειώσει.

Γιάννης Δρούτσας